

Zahradní domek měl také své výhody, i když se stylem zdaleka nemohl rovnat modernímu bytu.

Corinne požádala matku o několik dní na rozmyšlenou. Chtěla v sobě nechat usadit myšlenky, pocity a vjemy. Ale přes veškeré zvažování všech výhod a nevýhod obou řešení se nedostala ani o kousek dál. Myšlenky se točily v kruhu a k jasnému názoru se nedobrala. Nepomohl ani dopis Sarah.

Corinne mimoděk vzdychla. Otřela pult, u nějž právě stál zákazník a pečlivě si pročítal popisky u jednotlivých druhů kávy. Nakonec se rozhodl pro kolumbijskou odrůdu Caturra. Byla to arabika s ovocným nádechem, jejíž zrnka Corinne jen zlehka upražila. Výtečně se hodila do teplejších měsíců, protože se vyznačovala určitou lehkostí. Dobrá volba, pomyslela si.

Něco jí napadlo. Nejprve to byl spíše jen nejasný pocit, ale pak si uvědomila, co se jí honí hlavou: Mohla by měnit nabídku podle ročních období. Na to zatím nikdy nepomyslela, ale najednou jí ta myšlenka zaujala. Probere ji s Noemem a zeptá se i Susan, co si o tom myslí.

Možná by mohla připravit jarní směs. Nazvala by ji třeba *Posel Vesny*. Kdyby se uchytila, zkusila by vymyslet kávové varianty i na další období. V létě by v nich převažovalo květinové aroma, na podzim třeba karamel nebo kaštany a v zimě skořice, čokoláda, kardamom nebo marcipán. Čím více o tom přemýšlela, tím více se jí nápad zamlouval. Sáhla po notesu a zapsala si pár poznámek. Určitě se k nim brzy vrátí.

„Dobré a ještě lepší ráno!“ pozdravila ji skvěle naladěná Frieda, když krátce před desátou energicky vtrhla do obchodu.

„Venku je krásně, co? Vždycky mám pocit, že na jaře jsou lidi tak nějak lepší. Čím větší teplo, tím víc se usmívají.“

„Dobré ráno, Friedo,“ opětovala Corinne pozdrav. „Skvělá nálada se dneska bude hodit!“

Byla ráda, že Friedu zaměstnala. Chodila vypomáhat na půl dne, ale zůstávala i déle nebo přišla dřív, podle potřeby. Corinne nesmírně vyhovovalo, že kolegyně je časově velmi flexibilní, a navíc neustále srší optimismem. Rozhodně nebyla typ, který jen udělá svou práci a jde.

„To vidím,“ konstatovala Frieda. „Co se děje? Nějaké starosti?“

Do obchodu vešli hned tři další zákazníci najednou a Corinne se jim musela věnovat. Byla ráda, že nemusí Friedě nic vysvětlovat. Kráček nebyl na diskuzi o závažných tématech tím nejvhodnějším místem.

Chvilí obsluhovaly u pultu obě společně a během krátkých přestávek doplňovaly police zbožím, rovnaly šálky, pohlednice a popisky tak, aby je zákazníci mohli pohodlně přečíst, aniž by je brali do ruky. Corinne byla ráda, že na chvíli nemusela myslet na problém s bydlením, ale přesto se necítila ve své kůži.

Když v obchodě zůstali jen dva zákazníci, využila příležitost, kývla na Friedu a zmizela v zadním skladu. Pohledem přejela pytle s kávou, které jí dnes přivezl Kurt. Zatím zboží nestačila pořádně zkontrolovat, ale ani to nebylo nutné. S Fernandem byla radost spolupracovat, byl na něj spoleh a dodával jediné prvotřídní zboží. Už se nemohla dočkat, až upraží první kávu z nové dodávky.